

BẢNG TIN HẰNG THÁNG SỐ 111

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

A 501(c) (3) Non-Profit Organization Tax ID: 20-0094475

10731 TRIOLA LANE. HOUSTON, TEXAS 77072

DIỆN THOẠI: 713-922-5638 ** EMAIL: datlam1951@yahoo.com

Web Site: www.hoiaihuybienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 5 NĂM 2013, TẠI HOUSTON, TEXAS

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Ban Chấp Hành 2010-2013

Ban Cố Vấn

Ông Lê Văn Trường

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đắt

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Ngô Khương An

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Kevin Đức Nguyễn

Thư Ký

Cô Đỗ Thị Minh Tâm

Thủ Quỹ

Cậu Bùi Anh Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Ngô Khương An

(Kiêm nhiệm tạm thời)

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngân

Thông Tin và Liên Lạc

Cô Vân: 281- 261- 5844

Thư từ, chi phiếu xin ghi:

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

10731 Triola Lane

Houston, Texas 77072

điện thoại: 713-922-5638

datlam1951@yahoo.com

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Ngày thứ Bảy 20 tháng 4 năm 2013, Ban Tổ Chức Bầu Cử đã nhóm họp, tại trụ sở tạm của Hội: 10731 Triola Lane. Houston, Texas, để tường trình diễn tiến bầu cử trong những tháng qua cũng như tuyên bố kết quả bầu cử vào chức Hội Trưởng Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hoà Nhiệm Kỳ 2013 – 2016.

Ban Tổ Chức đã long trọng tuyên bố đồng hương Lâm Sĩ Đắt hội đủ điều kiện vào chức vụ Hội Trưởng và sau đó đã bàn giao tất cả hồ sơ cho Tân Ban Chấp Hành.

Nhân dịp này Ban Tổ Chức Bầu Cử xin được dịp ngỏ lời cảm tạ sâu xa đến sự tín nhiệm của quý đồng hương trong việc bầu cử vừa qua.

Ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt, thay mặt Tân Ban Chấp Hành, cũng xin được gởi lời tri ơn đến quý vị, những hội viên đầy kính mến đã luôn tận tình giúp đỡ tinh thần và tài chính cho Hội.

Cho tháng ngày sắp tới, Ban Chấp Hành đang xúc tiến những chương trình hội ngộ năm 2013. Ngoài ra, Hội còn có dự tính tìm lại những tài liệu quý giá, gom góp thành văn bản hầu in ra để biếu tặng quý vị để lưu giữ trong tủ sách gia đình. Vì tài liệu xưa nói về văn hoá lịch sử quê nhà đã quá cũ, nên công việc này đòi hỏi nhiều thời gian, Hội hy vọng sớm được thành tựu để thông báo cùng quý vị.

Thưa Quý Vị,

Trước những việc làm thường lệ hằng tháng như Bảng Tin, hằng năm như Lễ Vía Đức Ông Trần Thượng Xuyên và Đặc San Xuân, và nhiều công việc thiện nguyện ...Hội chân thành xin quý vị tiếp tục hỗ trợ để Hội có đủ tài sức lo toan chu toàn, hầu phát triển vững mạnh sinh hoạt của Hội.

Trân trọng kính chào.

Danh Sách Quý Đồng Hương Và Thân Hữu Ứng Hộ Quỹ Hội

Bác Sĩ Vũ N. Thanh (KS) \$100, Nguyễn Văn Xa (CA) \$50, Nguyễn Văn Châu (CA) \$30, Đặng Cao Ruyên (CA) \$10, Võ Hải Triều (OH) \$50, Nguyễn Văn Đáng (NC) \$50, Thầy Nguyễn Tường Triệu (Canada) \$100, Nguyễn Ân (MN) \$25. Thầy Phạm Ngọc Quỳnh (Canada) \$200, Đỗ Ngọc Lệ & Phạm Tuấn Tài (TX) \$200.

NHỚ LÀNG BUỒI TÂN TRIỀU

Văn Lang

Vào một ngày Rằm tháng Giêng, chúng tôi đi dự lễ ở chùa Phước Hội, một ngôi chùa cổ ở làng bưởi Tân Triều. Chúng tôi được làm quen với một người phụ nữ trạc ngoài ngũ tuần; sau vài câu xã giao, được biết chị hiện đang định cư tại Hoa Kỳ. Thấm thoát đã hơn ba mươi mấy năm bôn ba một mình vượt biển tìm tự do, làng bưởi Tân Triều nơi chị sanh trưởng và lớn lên vẫn còn đọng đầy những kỷ niệm tưởng chừng mới như hôm qua.

Chuyện mà chúng tôi vô tình được biết đến cũng xem như một duyên lành của những người con bản xứ mà nỗi niềm thôn thức của một quê hương, ở đó chúng tôi chỉ có một. Chị cho biết sơ qua về địa danh này.

Cách tỉnh lỵ Biên Hoà không xa, độ chừng mười lăm cây số, thuộc địa bàn quận Công Thanh, băng qua một nhánh rạch của dòng sông Đồng Nai là làng bưởi Tân Triều. Tên làng bưởi không biết có tự bao giờ, dù có nhiều lời giải thích về sự ra đời địa danh này. Chỉ là biết rằng mười nóc gia ở đây thì hết chín nóc gia có trồng bưởi và sinh sống mấy đời bằng nghề trồng bưởi. Bưởi Tân Triều gồm nhiều loại được trồng, hơn kém trăm năm nay, vì thích hợp với thổ nhưỡng cũng như điều kiện thiên nhiên ưu đãi. Múi bưởi mọng nước, vị hơi chua thanh nhưng hậu lại ngọt. Từ đó, qua nghệ thuật nấu nướng, chế biến nên Tân Triều có nhiều món đặc sản như gỏi Bưởi, chè Bưởi...

Bưởi Tân Triều có thể gọi là một loại trái cây ngon, tốt lành...không chỉ nổi tiếng khắp quê hương Việt Nam mà còn được thế giới biết đến. Đặc biệt là Bưởi Ôi với đầy hương thơm vị ngọt, dù cất giữ khá lâu, mà càng để lâu thì lại càng ngon lạ. Hiện nay, nơi hải ngoại, con dân Biên Hoà, với số lượng khá đông, đã trồng giống bưởi này, trước nhớ quê nhà sau để ăn cũng như biếu bạn bè. Tình quê rất đậm đà. Chăm sóc, phân bón, tưới nước cây bưởi cũng như lo chăm sóc tâm hồn mình. Tiếc thay, xứ lạ nước quê người làm sao sánh được quê nhà, nên những múi bưởi thì lờ lợt hương thơm vị ngọt. Ngày xưa, ông bà làng Bưởi có nói rằng, nếu ai mang hạt giống qua sông mà gieo trồng ở Tân Ba, Tân Uyên...hay Cù Lao Phố hoặc cách xa làng thì không ngon như trái Bưởi Ôi Tân Triều.

Long Thành với sầu riêng, chôm chôm...Long Khánh với chuối, thơm...mỗi nơi thổ nhưỡng khác nhau. Có lời giải thích từ các bậc trưởng lão làng bưởi Tân Triều là dưới lòng đất của vùng này, khi xưa tổ tiên đến lập nghiệp, họ đào giếng chạm rất nhiều lớp cây tàn mục. Một sự suy đoán là có thể bao trăm ngàn năm...núi lửa phun trào nham thạch chôn vùi đám cỏ cây khu rừng rậm, nằm im dưới lòng đất rỉ rả hoà tan chất khoáng sản vào những mạch nước ngọt, nên Bưởi Tân Triều hưởng nhiều ơn phúc đất trời ban.

Được ngồi tiếp xúc và nói chuyện làng quê yêu dấu với chị, bao nỗi lòng, niềm cảm xúc dâng trào chia sẻ cùng nhau, khi chúng tôi cùng bàn luận về quê hương về đời sống dân tình thế thái. Chị nói về nỗi hụt hẫng khi người dân làng Tân Triều đã quá đổi thay. Tánh nét diêu hiên chất phát của những con người chân quê nay không còn nữa, phải chăng chính nhân tình thế thái đổi thay làm nên sự thay đổi lớn lao đó. Cả hương vị của bưởi bây giờ cũng khác lạ không kém. Bưởi bây giờ vị chua sắc và hậu thì the chứ không ngọt. Cay xè khoẻ mắt khi nghe chị tâm tình về hành trình mấy mươi năm tha phương nơi xứ người. Với nguyện vọng được trở về sinh sống nơi mảnh đất tình nghĩa quê hương nhưng xem ra quá xa vời.

Những dòng nước mắt cứ lã lã trên má khi chị nói về kỷ niệm thời xa xưa, dân trong làng hầu như ai cũng biết ai, biết cả dòng họ, cha mẹ, ông bà... ra đường đi học là người làng mình còn biết con nhà nào, con nít thì khỏi phải sợ đi lạc, thậm chí còn la rầy thay thế cha mẹ khi đứa trẻ nào phá nghịch nguy hiểm. Người dân ngày xưa sống chan hoà tình cảm theo nếp nghèo nhưng nghĩa tình sâu nặng, tánh tình người dân thì thật thà chất phát đúng rặc sự khiêm nhường của những cư dân khấn hoang. Nhà nào cũng trồng bưởi và cùng nhau gây dựng tên tuổi và tiếng tăm danh hiệu cây trái xứ mình. Còn nhớ những đoàn ghe chở đầy áp bưởi từ làng mang đi bán. Bốn năm vườn hùn với nhau đi buôn những chuyến ghe lớn ra Bắc. xuống miền Tây... đi mất mấy tháng trời, rồi trở về chỉ với chút đỉnh tiền dành dụm cho mùa sau, vậy mà ai nấy đều khoan khoái hải lòng với những việc mình đã làm để tạo danh tiếng cho quê hương mình. Người dân làng xưa, vốn sống đạo đức và tín ngưỡng như một nếp đời truyền từ bao thế hệ, con người nơi đây sống nghĩa hiệp và nặng tình nặng nghĩa.

Nay chị về thăm nơi xưa chôn cũ thì Tân Triều đã đổi khác đi nhiều. Đất đai trở nên chật hẹp, nhà cửa đông đúc, đa phần là những người vùng khác mới đến. Tập quán lối sinh hoạt của con người ta cũng khác, tất cả hoà lẫn một cách hỗn độn, tạo ra nhiều thành phần người và dần dần mất đi hết lẽ thói cũng như đời sống của cư dân bản gốc nơi làng bưởi Tân Triều. Đất xưa nay đã không còn, người xưa hoá ra thiên cô; đầu đó, ở phía cuối làng, xa xa bên những cánh đồng xanh rì lúa mới, một vài ngôi mộ cũ trên bia còn khắc hai chữ Tân Triều. Dường như ở đó, con người ta sinh ra và nguyện sống chết làm người dân làng bưởi Tân Triều, vốn mang trong huyết quản một nghĩa tình sâu nặng không bao giờ thay đổi. Tự bao đời, cuộc sống tự do nhân bản, tôn trọng niềm tin, tổ tiên họ đã vào đây lập nghiệp, họ vẫn nói tiếp...Nhưng than ôi! Hơn ba mươi năm rồi, danh xưng Xã Hội Chủ Nghĩa đã biến vùng đất nhỏ nhoi này cũng như toàn cõi quê hương thành một thiên đường thù hận, dối trá, lưu manh, lừa đảo, lạc hậu...

Người phụ nữ chúng tôi vừa tiếp chuyện, chị nói rất đúng ...“Quê xưa nay còn đâu... !”

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh được giới thiệu đến quý Đồng Hương và Thân Hữu một câu chuyện rất hay, do đồng hương Liêu D. Võ (Hawaii) sưu tầm gửi về Hội đăng tải, nhân dịp Ngày Lễ Mẹ. Thật là cảm động khi một cậu bé mất đi người mẹ yêu quý của mình, được cô giáo hiểu biết hoàn cảnh đã tận tình dạy dỗ những tháng ngày khi còn ở bậc tiểu học. Thương nhớ mẹ, cảm kích thịnh tình của cô giáo, cậu luôn giữ trong tâm trí để học hành đến khi thành đạt. Hơn thế nữa, cậu đã dành vinh dự cho người thầy của mình như người mẹ trong ngày thành hôn. Xin được vinh danh hình bóng và tình thương của những bà mẹ muôn đời bất diệt. Hội chân thành cảm tạ tác giả Khuyết Danh và đồng hương Liêu D. Võ. Kính mời quý vị thưởng lãm.

CÔNG CHA NGHĨA MẸ - TÌNH NGHĨA THẦY CÔ

Câu chuyện đã xảy ra từ nhiều năm trước. Lúc đó, cô giáo Thompson đang dạy tại trường tiểu học của một thị trấn nhỏ tại Hoa Kỳ. Vào ngày khai giảng năm học mới, cô đứng trước những em học sinh lớp 5, nhìn cả lớp và nói cô sẽ yêu thương tất cả các học sinh như nhau. Nhưng thực ra cô biết mình sẽ không làm được điều đó bởi cô đã nhìn thấy cậu học sinh Teddy Stoddard ngồi lù lù ngay bàn đầu. Năm ngoái cô đã từng biết Teddy và thấy cậu bé chơi không đẹp với bạn bè, quần áo thì lôi thôi lếch thếch, còn người ngòm thì lại quá bản thiu. *“Teddy trông thật khó ưa”*.

Chẳng những thế, cô Thompson còn dùng cây bút đỏ vạch một chữ thập rõ đậm vào hồ sơ cá nhân của Teddy và ghi chữ F đỏ chói ngay phía ngoài (chữ F là hạng kém). Ở trường này, vào đầu năm học mỗi giáo viên đều phải xem thành tích học tập của từng học sinh trong lớp mình.

Cô Thompson đã nhét hồ sơ cá nhân của Teddy đến cuối cùng mới mở ra xem, và cô rất ngạc nhiên về những điều đọc được. Cô giáo Lớp 1 đã nhận xét Teddy như sau: *“Teddy là một đứa trẻ thông minh và luôn vui vẻ. Học giỏi và chăm ngoan... Em là nguồn vui cho người chung quanh”*. Cô giáo Lớp 2 nhận xét: *“Teddy là một học sinh xuất sắc, được bạn bè yêu quý nhưng có chút vấn đề vì mẹ em ốm nặng và cuộc sống gia đình thật sự là một cuộc chiến đấu”*. Giáo viên Lớp 3 ghi: *“Cái chết của người mẹ đã tác động mạnh đến Teddy. Em đã cố gắng học, nhưng cha em không mấy quan tâm đến con cái và đời sống gia đình sẽ ảnh hưởng đến em nếu em không được giúp đỡ”*. Giáo viên Lớp 4 nhận xét: *“Teddy tỏ ra lãnh đạm và không tỏ ra thích thú trong học tập. Em không có nhiều bạn và thỉnh thoảng ngủ gục trong lớp”*.

Đọc đến đây, cô Thompson chợt hiểu ra vấn đề và cảm thấy tự hổ thẹn. Cô còn thấy áy náy hơn khi đến Lễ Giáng Sinh, tất cả học sinh trong lớp đem tặng cô những món quà gói giấy màu và gắn nơ thật đẹp, ngoại trừ món quà của Teddy. Em đem tặng cô một gói quà bọc vụng về bằng loại giấy gói hàng nâu xỉn mà em tận dụng lại từ loại túi giấy gói hàng của tiệm tạp hoá. Cô Thompson cảm thấy đau lòng khi mở gói quà ấy ra trước mặt cả lớp. Một vài học sinh đã bật cười khi thấy cô giơ lên chiếc vòng giả với những hạt kim cương cũ đã sút mất vài hạt đá và một chai nước hoa chỉ còn lại một ít. Nhưng cô đã dập tắt những tiếng cười nhạo kia khi cô khen chiếc vòng đẹp, đeo nó vào tay và xịt một ít nước hoa trong chai lên cổ tay. Hôm đó Teddy đã nán lại cho đến cuối giờ để nói với cô: *“Thưa cô, hôm nay cô thơm như mẹ em ngày xưa”*. Sau khi đưa bé ra về, cô Thompson đã ngồi khóc cả giờ đồng hồ. Và chính từ hôm đó, ngoài dạy học cô còn lưu tâm chăm sóc cho Teddy hơn trước. Mỗi khi cô đến bàn em để hướng dẫn thêm, tinh thần Teddy dường như phấn chấn hẳn lên. Cô càng dạy dỗ thì Teddy càng tiến bộ nhanh. Vào cuối năm học, Teddy đã trở thành học sinh giỏi nhất lớp. Và trái với phát biểu của mình vào đầu năm học, cô đã không yêu thương mọi học sinh như nhau. Teddy là học trò cưng nhất của cô.

Một năm sau, cô tìm thấy một mẫu giấy nhét qua khe cửa. Teddy viết: *“Cô là cô giáo tuyệt vời nhất trong đời em”*. Sáu năm sau, cô lại nhận được một bức thư ngắn từ Teddy. Cậu cho biết đã tốt nghiệp trung học, đứng hạng ba trong lớp và *“Cô vẫn là người thầy tuyệt vời nhất trong đời em”*. Bốn năm sau, cô lại nhận được một lá thư nữa. Teddy cho biết dù hoàn cảnh rất khó khăn khiến cho cậu có lúc cảm thấy bế tắc, cậu vẫn quyết tốt nghiệp đại học với hạng xuất sắc nhất, nhưng *“Cô vẫn luôn là cô giáo tuyệt vời mà em yêu quý nhất trong đời”*. Rồi bốn năm sau nữa cô nhận được bức thư trong đó Teddy báo tin cho biết cậu đã đậu tiến sĩ và quyết định học thêm lên. *“Cô vẫn là người thầy tuyệt vời nhất của đời em”*, nhưng tên cậu đã dài hơn. Bức thư ký: Theodore F. Stoddard - Giáo Sư Tiến Sĩ.

Câu chuyện vẫn chưa kết thúc tại đây. Một bức thư nữa được gửi đến nhà cô Thompson. Teddy kể cậu đã gặp một cô gái và cậu sẽ cưới cô ta. Cậu giải thích vì cha cậu đã mất cách đây vài năm nên cậu mong cô Thompson sẽ đến dự lễ cưới và ngồi ở vị trí vốn thường được dành cho mẹ chú rể. Và bạn thử đoán xem việc gì đã xảy ra? Ngày đó, cô đeo chiếc vòng kim cương giả bị rớt hạt mà Teddy đã tặng cô năm xưa, xúc thứ nước hoa mà Teddy nói mẹ cậu đã dùng vào kỳ Giáng Sinh cuối cùng trước lúc bà mất. Họ ôm nhau mừng rỡ và giáo sư Stoddard thì thâm vào tai cô Thompson: *“Cám ơn cô đã tin tưởng em. Cám ơn cô rất nhiều vì đã làm cho em cảm thấy mình quan trọng và cho em niềm tin rằng mình sẽ tiến bộ”*. Cô Thompson vừa khóc vừa nói nhỏ với cậu: *“Teddy, em nói sai rồi. Chính em mới là người đã dạy cô rằng cô có thể sống khác đi. Cô chưa từng biết dạy học cho tôi khi cô được gặp em”*.

Khuyết Danh

Phân Ưu

Được tin buồn Bà Quả Phụ Võ Thành Quế, nữ danh Huỳnh Thị Thạnh (Cộ Tư Thạnh, chủ nhân Quán Tuyết Hồng, Biên Hoà, Việt Nam trước 1975), Pháp Danh Ngọc Liên, sinh năm 1919, tại Biên Hoà, Việt Nam, đã mãn phần vào lúc 6 giờ 30 phút sáng ngày thứ Ba 26 tháng 3 năm 2013 (nhằm ngày 15 tháng 2 năm Quý Ty, tại Fresno, California, USA). Hưởng thượng thọ 95 tuổi.

Cụ Bà Huỳnh Thị Thạnh là chị ruột của đồng hương Bà Quả Phụ Lê Văn Lộ, nữ danh Huỳnh Thiên Kiêm (Paris, France), cựu Đại Tá Huỳnh Công Chức và phu nhân cựu Giáo Sư Bùi Thị Lan (Fresno, California), thân mẫu cố trưởng nam Võ Đoàn Hồng và phu nhân là Nguyễn Phước Huyền Tôn Nữ T. Sâm (Houston, Texas, thành viên Ban Biên Tập Bảng Tin và Đặc San Xuân Hội Ái Hữu Biên Hoà), cố thứ nam Võ Hoàn Hùng, thứ nam Võ Thành Danh và gia đình (Fresno, California), trưởng nữ Võ Thị Minh Nguyệt và gia đình (Houston, Texas), thứ nữ Võ Tuyết Mai và gia đình (Biên Hoà, Việt Nam), thứ nữ Võ Thị Mỹ Dung và gia đình (Fresno, California).

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng toàn thể tang quyến hai họ Võ và Huỳnh. Nguyên xin hương linh Cụ Bà Huỳnh Thị Thạnh sớm được tiêu điều nơi Miền Cực Lạc, Cõi Niết Bàn.

Đồng Kính Bái

Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hoà

Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt, Cố Vấn Lê Văn Trường, Phó Hội Trưởng Nội Vụ Ngô Khương An, Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ Kevin Đức Nguyễn, Thư Ký Đỗ Thị Minh Tâm, Thủ Quỹ Bùi Anh Tuấn.

Ủy Ban Biên Tập Bảng Tin và Đặc San Xuân Hội Ái Hữu Biên Hoà: Giáo Sư Trần Thượng Thủ.- Ủy Ban Lễ Viá Đức Ông: Ngô Khương An. - Ủy Ban Đại Hội Tân Niên: Nguyễn Văn Ngân. - Ủy Ban Thông Tin và Liên Lạc: Cô Vân.

Phái Đoàn Hội Ngộ Biên Hoà California 2012.

Texas: Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt (Texas, USA), anh Đỗ Cao Tuy. **California:** Anh Võ Hà Quý (California. USA), anh chị Nguyễn Văn Lợi & Thân Thị Ngọc Mai, anh Lê Văn Trí. **Italy:** Anh chị Lợi Phát & Châu Kim Mỹ.

Phân Ưu

Được tin buồn Cụ Ông Lý Thanh Kiển (cựu Công Chức Ty Thuế Giám Thâu và Công Quản Biên Hoà, Nhà Diu Dắt Đội Banh Công Quản, Biên Hoà - Thân Phụ của đồng hương Lý Thanh Phương, cựu Hội Trưởng Hội Ái Hữu Biên Hoà California, Lý Thanh Phong, Lý Thanh Phi, Chi Hội Trưởng Gia Đình Mũ Đỏ Virginia), sanh ngày 05 tháng 3 năm 1921, tại Rạch Giá, Việt Nam, đã từ trần ngày 03 tháng 4 năm 2013 (nhằm ngày 23 tháng 2 năm Quý Ty), tại Virginia, Hoa Kỳ. Hưởng thượng thọ 92 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng toàn thể tang quyến. Nguyên xin hương linh Cụ Ông Lý Thanh Kiển sớm được tiêu điều nơi Miền Cực Lạc, Cõi Niết Bàn.

Đồng Kính Bái

Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hoà

Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt, Cố Vấn Lê Văn Trường, Phó Hội Trưởng Nội Vụ Ngô Khương An, Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ Kevin Đức Nguyễn, Thư Ký Đỗ Thị Minh Tâm, Thủ Quỹ Bùi Anh Tuấn.

Phái Đoàn Hội Ngộ Biên Hoà California, 2007:

Giáo Sư Trần Thượng Thủ, Nguyễn Bửu Lâm, cựu Phó Hội Trưởng Nội Vụ.

Phái Đoàn Hương Bưởi Lan Xa, Hội Ngộ Biên Hoà Virginia 2009.

Illinois: Anh chị Nguyễn Kim Lộc, **Texas:** HT Lâm Sĩ Đắt, anh chị Đỗ Tấn Tài (Texas), anh Trần Đình Vinh, anh Nguyễn Thái Bửu, Nguyễn Thị Ba tự Chi. **Ohio:** Cô Nguyễn Thị Hồng, anh chị Hứa Tấn Đức. **California:** Nguyễn Thị Ba tự Huệ, Thân Thị Ngọc Mai, Võ Thị Tuyết, Phạm Thị Phương và Nguyễn Thị Kim Dung. **North Carolina:** anh chị Nguyễn Phú Cường. **Hawaii:** Liêu Thiên. **Georgia:** Anh chị Trần Văn Vĩnh **Virginia:** Chị Dương Hữu Hạnh, cô Mai Lan, anh Đỗ Thiện Bảo, ông bà Lai Kim, anh chị Thái Thảo, anh chị Thái Ngọc Dung, ông bà Luật Sư Trần Minh Đức, ông bà Bác Sĩ Nguyễn Sơ Đông, anh Đỗ Như Thạch, anh chị Nguyễn Văn Đạo, ông bà Châu Kim Nhân, cựu Chuẩn Tướng Trần Quang Khôi, bác Lê Văn Tú, thầy Hoàng Quý Nam, thầy Phạm Gia Hưng, thầy Lê Hồng Sanh, chị Nguyễn Thị Thành, chị Nguyễn Thị Hiệp, Vĩnh Liêm, anh chị Phan Mỹ Thể, ông bà Kim & Ánh, anh chị Trịnh Văn Kiều & Oanh, Đỗ Cao Thượng, Beatrice Beauchamp, Anh Ngô Long, chị Xuân, chị Nhuận, cháu Dương Quỳnh Như, anh chị Lê Ngọc Sâm, (Virginia Beach).

PHỤ BẢN BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 111 PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 5 NĂM 2013, TẠI HOUSTON, TEXAS.

Hội Ái Hữu Biên Hoà rất hân hạnh giới thiệu bút ký **NHỮNG NGÀY CUỐI TRÊN ĐẤT ĐỒNG NAI** của của niên trưởng đồng hương Phó Tỉnh Trưởng **Nguyễn Thành Nhơn**, hồi tưởng lại những ngày tháng phục vụ đồng bào tỉnh Biên Hoà năm xưa. Hội chân thành cảm ơn niên trưởng Nguyễn Thành Nhơn đã nhắc nhở chuyện cũ cho hậu duệ hiểu biết về tình hình tỉnh Biên Hoà trong những ngày cuối của cuộc chiến. Kính mời quý đồng hương và thân hữu thưởng lãm. Trân trọng.

NHỮNG NGÀY CUỐI TRÊN ĐẤT ĐỒNG NAI

Sáng ngày 26 tháng Tư, 1975, như đã hẹn trước với ông Hampton, Đại Diện Tổng Lãnh Sự Mỹ tại tỉnh Biên Hoà, tôi đưa ông xuống thăm đồng bào tị nạn chiến cuộc tại Làng Cô Nhi Long Thành, để ông khoan đãi bia cho toán khoan giếng vì đã khoan giếng xong trước thời hạn dự liệu.

Tiền ông về, tôi liền đi thẳng xuống khu khẩn hoang, lập ấp Thái Thiện, Long Thành để xem xét việc tiếp nhận và phân phối gạo cho hai vạn đồng bào di dân tại nơi đây. Vì trên danh nghĩa, tôi là Chỉ Huy Trưởng Khu Khẩn Hoang, Lập Ấp này, nên Thiếu Tá Lợi, Liên Đoàn Trưởng Liên Đoàn Địa Phương Quân, chịu trách nhiệm yếu điểm quân sự nơi đây trình bày: “...*Liên đoàn hiện nay đóng cheo leo nơi đây. Nếu Việt Cộng đánh bứt ngang Quận Long Thành thì 2 tiểu đoàn của ông đứt mất đường về...*” Vì vậy, ông nhờ tôi trình với Đại Tá Tỉnh trưởng cho Liên Đoàn rút về tăng cường bảo vệ quận lỵ Long Thành phải hơn.

Tôi nghe ông nói là hiểu liền, có điều có hai điều nan giải:

- Một là, nếu Liên Đoàn mà rút đi, bọn du kích địa phương tràn vô tàn phá, sát hại đồng bào, thì làm thế nào?

- Hai là, nếu Liên Đoàn mà rút thì 20 ngàn đồng bào sẽ kéo theo, sự thể sẽ giống như Lư Bị rút binh khỏi thành Tân Dã, vừa rút quân vừa đèo theo hai vạn dân, lếch thếch tràn vào quận lỵ Long Thành, hiện cũng đã tràn ngập đồng bào tị nạn, thì nơi đó chắc chắn sẽ hỗn loạn.

Cho nên tôi cũng ừ ào cho ông bạn Lợi yên lòng, chớ trong bụng thì cũng đành coi hai tiểu đoàn của ông giống như tình trạng chiếc đòn đơn côi Dân Vệ ngày trước ở tỉnh Chương Thiện, tự lực cánh sinh khi đêm bị Việt Cộng tấn công, ngoài tầm pháo cũng không phi yểm!

Về sau, đúng y như vậy, ngày 30 tháng Tư, hai tiểu đoàn dựa lưng, giá súng tan hàng!

Xế chiều, nhìn lực lượng Dù từ phía Bà Rịa lữ lượt kéo pháo rút về, thấy lời nói của Thiếu Tá Lợi càng thêm xác đáng.

Về tới nhà, cơm nước vừa xong, chưa được nghỉ ngơi, thì điện thoại lại reo. Tin báo, một số đồng bào tị nạn từ Trảng Bôm mới kéo về tới trụ sở xã Bình Trước. Lại phải ra tới nơi lo thu xếp. Vừa về tới nhà đã nghe điện thoại reo inh ỏi. Trung tâm hành quân Tiểu Khu báo: Xe tăng Việt Cộng đã vào quận lỵ Long Thành.

Tỉnh trưởng triệu tập phiên họp khẩn cấp, ban hành lệnh thiết quân luật 24/24, rồi ông đi bay để lo giải cứu quận lỵ Long Thành đang bị xe tăng Cộng Sản tràn ngập. Kéo hai ông cựu Quận Trưởng Công Thanh, lúc này là Tham Mưu Phó Tiểu Khu và Đại Úy Trưởng Ty Nhân Dân Tự Vệ qua nhà ngồi nhấm nháp chút thức ăn vừa bàn bạc tình hình. Hỏi: “*Liệu xe tăng Cộng Sản xông vào được tỉnh lỵ không?*” Tham Mưu Phó đáp: “*Tiểu Khu đã bố trí rào cản và commando car tại các yếu điểm, bọn nó có vào cũng phải đổ máu*”.

Sáng 27/4, ông Tỉnh Trưởng gọi qua, bảo: “*Quận Trưởng Long Thành và toán nghĩa quân cố thủ dinh quận dùng súng M72 hạ được 5 chiến xa Việt Cộng, rồi bị thương, rút vào căn cứ Địa Phương Quân cầm cự*”.

Ông đã cho trực thăng bốc được mấy thầy trò bị thương về Tổng Y Viện Cộng Hòa rồi. Bây giờ ông yêu cầu tôi cho xuất quỹ ứng trước 500 ngàn để lo công việc và ra thông cáo bãi bỏ lệnh thiết quân luật cũng như kêu gọi công chức đi làm việc bình thường vào sáng thứ Hai 28/4/75.

Mọi chuyện tưởng im xuôi, nào ngờ chập tối ngày 27/4 lại có chuyện. Phòng Viễn Thông gọi báo: “*Tinh Đoàn Cán Bộ Xây Dựng Nông Thôn phụ trách cứu trợ đồng bào tị nạn chiến cuộc ở Làng Cô Nhi Long Thành kêu cứu*”. Tôi vẫn đặt chiếc máy truyền tin TR20 trên xe nên mở liên lạc trực tiếp. Tỉnh Đoàn Phó tường trình: “*Đại Úy Tỉnh Đoàn Trưởng lái xe ra bên ngoài quan sát, bị chiến xa Việt Cộng úi lật bên đường không biết tình trạng ra sao? Lực lượng Dù đóng chặn ở ngã ba cầu Nước Trong đã rút đi. Bây giờ Tỉnh Đoàn nằm chờ vơ không ai bảo vệ, lại thêm xe tăng Việt Cộng chạy ào ào bên ngoài vòng rào*”.

Tỉnh Đoàn gồm trên 150 cán bộ trước tình cảnh như vậy, tôi quyết đoán không kịp chờ xin lệnh Tỉnh Trưởng: “*Lệnh cho Tỉnh Đoàn cuốn súng, tuân tự len lỏi vào đám đông đồng bào tị nạn rút về tỉnh. Để tránh ngộ nhận lại phải phái một toán cảnh sát dã chiến và xe cộ ra ngã ba Vũng Tàu đón nhận, tập hợp đoàn cán bộ di chuyển về tỉnh*”.

Mười giờ đêm hôm ấy, toàn bộ Tỉnh Đoàn Cán Bộ Xây Dựng Nông Thôn về tới trụ sở còn nguyên vẹn!

Mười một giờ đêm, vừa về đến nhà đã nghe điện thoại reo. Phòng Viễn Thông báo: “*Trung Đội Nghĩa Quân xã Phước Tân lại kêu cứu*”. Tôi ngạc nhiên hỏi: “*Sao anh em đó không gọi Chi Khu Đức Tu*”. Đáp: “*Không liên lạc được Chi Khu*”.

Tôi gọi Trung Tâm Hành Quân Tiểu Khu, yêu cầu liên lạc, xin lệnh Tiểu Khu Trưởng, thì nơi đây cũng không liên lạc được. Lại gọi Tham Muu Trưởng Tiểu Khu thì ông này vừa rên khừ khừ vừa bảo ông bệnh quá rồi, lại không dám quyết định việc gì. Trước sự thế như vậy, vì sinh mạng của trên ba chục nghĩa quân, tôi cắn răng làm liều, mở máy liên lạc thẳng, hỏi: “*Tình trạng các cậu bây giờ ra sao rồi?*” Đáp: “*Xe tăng T54 Việt Cộng đang chạy rì rầm trên đầu Dốc 47. Nó mà đổ xuống thì tụi em tiêu, xin thẩm quyền cứu giúp!*”

Tôi từ tốn bảo: “*Được rồi, bây giờ nghe tôi nói cho rõ đây. Gõ máy truyền tin, cho trung đội di chuyển cập theo quốc lộ, nhưng không quá gần đám đông đồng bào tị nạn đang kéo đi trên mặt lộ. Ra tới Ngã Ba Bền Gò phải quẹo vô Đồn An Hòa Hưng tạm trú. Tuyệt đối không được đi thẳng ra Ngã Ba Vũng Tàu. Lực lượng Dù ngộ nhận bắn chết đó. Nghe rõ chưa? Đáp nhận rõ. Rồi, thi hành đi!*”

Sáng ngày 28/4, từ văn phòng nhìn về phía núi Châu Thới, chiếc trực thăng đang quần đảo, phóng rocket ì ầm, yểm trợ lực lượng dù đánh dẹp chốt đặc công Việt Cộng ở chân núi. Xế trưa, chợt thấy anh Phụ Tá Hành Chánh, hốt ha, hốt hải bước vô, chẳng nói, chẳng rằng, lấy bloc note viết: “*Đại Tá bảo ông Phó đi gấp qua Dĩ An, xe tăng Việt Cộng đã vượt qua phòng tuyến Trảng Bôm rồi!*” Tôi lặng lẽ lên xe rời khỏi nhiệm sở, đầu biết rằng đây là lần cuối cùng bước ra khỏi chỗ làm việc từ hai năm qua.

Đêm qua, vừa ký cái thông cáo gọi công chức đi làm việc, bây giờ lại lặng lẽ ra đi nên không đành dạ, đành một lần nữa làm liều: *Gọi máy lệnh cho công chức các Ty, Sở trở về nhà “chờ lệnh mới?!”*

Đường ra xa lộ kẹt cứng vì đồng bào tị nạn kéo đi lũ lượt về phía tỉnh lỵ, lại thêm pháo Việt Cộng nổ ì ầm về phía Văn Phòng Quận Đức Tu. Mãi mới ra tới Ngã Ba Vũng Tàu. Nhìn về Bộ Chỉ Huy Vùng 3 Sông Ngòi ở bên dưới cầu Đồng Nai, pháo Việt Cộng đang nổ dập tung bùng. Hỏi anh em quân cảnh đang làm nút chặn ở Ngã Ba Vũng Tàu thì được biết: Từ nửa đêm tới giờ Việt Cộng tiền pháo, hậu xung hai, ba bận mà Bộ Chỉ Huy Vùng 3 Sông Ngòi vẫn còn giữ vững được.

Đang phân vân chưa biết tính sao để vượt qua cầu thì may sao một chiếc M113 ở phía Trảng Bôm đang chạy tới, bèn cho xe dọt kè theo qua cầu. Từ trên cầu Đồng Nai nhìn xuống: Trên nóc bằng Văn Phòng Bộ Chỉ Huy Vùng 3 Sông Ngòi, một anh lính hải quân, đầu không nón sắt, mình không áo giáp, không công sự che chắn, không người tiếp đạn, một mình đơn côi, ghim khẩu đại liên 12ly7, mắt đăm đăm nhìn về phía quân thù trong khi đạn pháo địch nổ tung gạch ngói trước mặt.

Trông anh lắm liệt, quyết ý đem dây đạn cuối cùng đổi mạng với quân thù, bảo vệ danh dự người lính Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà thế thôi!

Về tới quận Dĩ An đã quá trưa, nhờ Chi Khu gọi máy liên lạc Tỉnh Trưởng mãi mà không được. Đợi đến xế chiều đành ra xã Bình An, định bụng đánh liều quay về tỉnh xem sao?

Ra tới nơi, thấy Trung Úy Cuộc Trưởng Cuộc Cảnh Sát Bình An đang đứng bên rào cản, chặn xe dừng lại, báo: Chốt đặc công Việt Cộng mới được đơn vị Dù càn quét còn chưa xong, ông Phó một mình đi qua thật nguy hiểm. Xin chờ xem xét kỹ rồi sẽ liệu.

Đứng trên đầu dốc Châu Thới, nhìn về phía Phi Trường Biên Hoà, pháo Việt Cộng nổ ùng oản, khói lửa tuôn cuộn cuộn! Nhìn về phía tỉnh lỵ, ánh nắng chiều tà thoi thóp trên thành phố thân yêu bên kia sông Đồng Nai đang trong cơn hấp hối, thật nào lòng!

Mười một năm về trước, khi đến xứ này là một thanh niên 27 tuổi, hăm hở với ước mơ góp phần xây dựng nơi đây là một vùng đất vốn trù phú và thịnh vượng, ngày càng thêm thịnh vượng. Ngày nay, ở tuổi trung niên, chịu trách nhiệm điều hành công việc hành chính trong vùng, đành bất lực nhìn về tỉnh lỵ đang chìm dần vào tăm tối.

Lần này, quay lưng đi là bỏ lại đằng sau bao nhiêu mộng ước chưa thành! Lòng buồn bã mừng tượng tình cảnh ngày xưa, giặc Pháp đánh chiếm ba tỉnh Miền Đông:

**“Bến Nghé, của tiền tan bọt nước,
Đồng Nai, tranh, nói nhuộm màu mây”**

Nguyễn Nhơn

(Tháng Tư, nhớ quê hương Biên Hoà, thời lập nghiệp)

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu bài thơ **Gửi Về Biên Hoà** của thi sĩ **Trạch Gầm**. Những dòng thơ của một thời hào hùng, một thuở sống với bao tình thân... tác giả xin “Gởi đến một nỗi nhớ”, riêng tặng các bạn thân Biên Hoà, San Diego, California: Huệ, Châu, Lợi... Bài thơ hay và ý nghĩa. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời quý đồng hương và thân hữu thưởng lãm.

Gửi Về Biên Hoà

*Tặng các bạn Biên Hoà San Diego
Huệ, Châu, Lợi...*

*Anh em mình cùng ngồi trên nỗi nhớ
Một thời Biên Hoà sừng sấn rên rang
Anh em mình bốc lại từng hơi thở
Thuở tuổi hai mươi ...xương máu ngập tràn
Vào Đất Cuộc hôn thán ngày tha thiết
Hôn dấu đạn bom xé toạt điêu tàn
Về, lượm trầm ngâm...cà phê quán Tuyệt
Khói thuốc vàng tay, gió núi mưa ngàn
Sương lạnh Đại An ôm Đồng Nai khóc
Vài đứa bạn bè đứt đoạn rong chơi
Về, lại Ánh Hồng khai chai bia đặc
Tu một hơi...cùng chết điếng một hơi
Đêm Hang Nai, chiều Bình Sơn đuổi giặc
Mỗi góc cao su một vết đạn thù
Về, Cầu Gành đón tóc người hôn gió
Mất thương nào...đi hờn ghét tương tư
Anh em Biên Hoà còn bao nhiêu đứa
Như ngày xưa dốc túi đậu cơn say
Để ngày mai...lại ngày mai tỉnh ruội
Mạng lính như mơ...được tính từng ngày*

Trạch Gầm

TÌNH QUÊ CHAN CHỨA

Lưu Phương

Từ Chicago về Việt Nam, cô dựng tôi và con cháu thu xếp về thăm họ hàng thân quyến ở tỉnh Biên Hoà. Cuộc hành trình kéo dài từ Cù Lao Mỹ Quới (Tân Uyên), ngang đất Bình Dương, quay về Chợ Biên Hoà.

“*Trải qua những cuộc bể dâu...*”, tuy từng góc phố, con đường đã không còn hình hài như xưa, nhưng tôi vẫn cảm nhận được hồn quê thấm đượm qua bao thế hệ: từ thuở còn là xứ Nông Nại Đại Phố, đến thời là Dinh Trấn Biên, kế tiếp là Tỉnh Biên Hoà - vùng đất “địa linh nhân kiệt” đã cống hiến biết bao tài nhân hy sinh tâm trí, từng đời đóng góp cho đất nước.

Quê hương tôi đó ! Nơi in bao dấu chân thế hệ sách đèn tại những ngôi trường: Nguyễn Du, Nguyễn Khắc Hiếu, Trường Nữ, Phan Chu Trinh, Ngô Quyền, Trần Thượng Xuyên, Dục Đức, Khiết Tâm... ; nơi bao con dân xứ Bưởi khắp nơi tụ họp buôn bán, đến-đi phố chợ Biên Hòa ; nơi bao con chiên lành cũng như phật tử cung kính phụng thờ trong cảnh đời tự do tín ngưỡng, ... ; nơi an bình thịnh vượng như hai chữ Biên Hoà được ơn phúc trời ban tài nguyên khoáng sản dồi dào, văn nhân thi phú, võ tướng anh hùng.....

*“Cái thuở ban đầu lưu luyến ấy,
Ngàn năm hồ dễ đã ai quên...”*

Tôi tin chắc rằng cũng như tôi, cô dựng và các em cũng như những người thân thuộc khác đều mang tâm trạng bồi hồi, háo hức lẫn luyến nhớ khi đặt chân lên quê xưa. Và rồi, dẫu cho thực trạng không như mình mong muốn, trước cảnh đời đổi thay, thì cũng được hít thở không khí quê nhà.

Dù thế nào đi nữa thì hương bưởi phảng phất trong không gian, hương vị đặc trưng của quê hương đeo đẳng theo bước đoàn lũ hành qua số bưởi chất đầy xe, cũng nhắc nhớ chúng tôi một điều rằng:

*“Sàng tiền minh nguyệt quang,
Nghị thị địa thượng sương.
Cử đầu vọng minh nguyệt,
Đê đầu tư cố hương”.*

(Lý Bạch)

Dịch nghĩa:

*Trông trăng dọi trước giường,
Nhưng ngỡ đất mù sương.
Ngẩng mặt nhìn trăng tỏ,
Cúi đầu nhớ cố hương.*

Có ai muốn mình làm cánh chim không tổ đâu chứ? Chẳng qua “gặp thời thế, thế thời phải thế” mà thôi. Điều này càng được chứng thực qua cuộc họp mặt Lớp Tứ Năm – Ngô Quyền của cô tôi mà tôi được tham dự.

Với những mái đầu diêm sương, các cô chú đã trải qua những biến động to tát của thời cuộc, đã lướt qua bao sóng gió của cuộc đời, giờ đây, một số vẫn như bao gốc bưởi kiên cường bám đất, ẩn mình dưới núi Bửu, tươi mát nhờ mạch nước sông Đồng, số còn lại như loài chim thiên di xây tổ nơi phương trời xa, tự do, no ấm.

“Ôn cố tri tân”. Họ đã nói gì với nhau trong buổi họp mặt đồng môn chất chứa đầy tình quê này?

Đó là những người từ Pháp, Úc, Mỹ,... trở về họp đàn cùng bạn cùng trường ... bên nhau tâm tình trao đổi lời thăm hỏi ..., tình bằng hữu khắng khít không hề phai nhạt cho dù non sông cách trở, vật đổi sao dời...

Sau biết bao mẫu chuyện về quá khứ, mọi người trở lại với hiện tại, tay bắt mặt mừng... rồi cùng hướng về tương lai, hẹn rằng :

“ Dù xa xôi cách trở, dù gian khó trùng trùng, vẫn cố duy trì mối tương giao mật thiết để mỗi cá nhân đều trở thành một chiếc lá trên cây bưởi Biên Hoà, họp thành một cộng đồng tương thân tương ái, biến tình đồng hương thành một vườn Bưởi ngát hương, phát triển rộng rãi, toả bóng mát sum suê, mãi mãi không phai tàn với thời gian...”

Chia tay nhau ra về, tôi biết niềm vui vẫn còn đọng lại mãi trong lòng mỗi người vì tất cả đều tin chắc rằng với tình cảm thiết tha của những người con quê xưa Biên Hoà thì “núi liền núi, sông liền sông”, không có gì ngăn trở họ tìm đến với nhau để nối lại vòng tay thân ái...